

Zleva: Miloš Dolžal, archeolog František Flek a autor článku u druhého exhumáčného stánu, 10.11.2014. Foto Jiří Švoboda

pana Hýský doporučil jako hlavního archeologa Jana Havdu. Byl v tom od ní kus odvahy, protože hřbitovní kniha se ztratila, z veřejně dostupných informací jsme věděli jen to, že tělo pátera Toufara bylo pohřbeno jako devatenácté v pořadí ve společném hrobě číslo 16. Nemohli jsme se zcela opírat o okolnosti předcházející uložení jeho těla (vysvětloval spíš byl zmanipulován, zřímou o soudní pířivě retušován, list o pohřbení zřejmě se nedochová, absenovaný zpráva o stavu chrupu, nesmím matery náhradách apod.). Dle autora obsáhleho životopisného portrétu „Malo bychom dnes zemřít měli“ (Nová Tiskárna Pelhřimov, 2012) Miloše Dolžala je v dané fázi pater Toufar pohřbený jako jediný „politický“ oběť režimu. V současné době z přibývajících lidí dvě pramenete v pokročilém věku, se kterými bylo projednána jejich exhumace, ale i následně uložení ostatků do kostela v Čihošti.

Čestné pohřbití se popravených a umučených z 50. let – třetí odboj
Podle dosud jedině badatelky čestného pohřbití se popravených a umučených politiků v Praze-Důbčích Kateřiny Pekárkové sloužila tato nezapráná část druhého největšího hřbitova v Praze při severní zdi k pohřbívání asi 200 politických vězňů umučených a popravených mezi lety 1948 a 1959 a třiceti sedmi mrtvých narozených dětí a novorozenců. Zchátralý hřbitov byl od roku 1984 veden jako památka a v devadesátých letech 20. století zde bylo po rekonstrukci zřízeno Čestné pohřbití se popravených a umučených z 50. let – třetí odboj.

Ze správy o hromadném pohřbívání na hřbitově v Důbčích, kterou vypracoval v srpnu 1968 major František Machara, se dozvídáme, že do společných hrobů – šachet se začalo na důbčickém hřbitově pohřbívat již

od roku 1943 v důsledku nedostatku místa na vnohradském hřbitově v Praze, kde byl tento způsob pohřbívání prováděn nejen za první republiky, ale dokonce již před jejím vznikem. Jeho náklady vždy hradila pražská obec, později Národní výbor hlavního města Prahy. Do společných hrobů byli pohřbíváni mrtví vydávaní Ústavem soudního lékařství v Praze, patologickými i anatomickými ústavu v Praze a některými pražskými nemocnicemi. Šlo o mrtvé po provedených pířivkách, zejména z řad opuštěných osob, o jejichž pohřbu se nikdo nepamatoval a zemřeli v nemocnicích, mrtvoly osob, které ještě za života daly souhlas k přeměnění tělesných pozůstatků po své smrti anatomickým a patologickým ústavu, neidentifikované sebezbrahy, mnoho dětí zemřelých v nemocnicích při porodech a potratech, jejichž mrtvoly byly pak předemtestem zkoumány v uvedených ústavech.

Pravidlost těchto slov potvrzují hlavní archeolog Jan Havda, který mluví o exhumaci lidské kosterní ostantky dle osob, které byly po antropologickém posouzení na místě - zhodnocení anatomického určení, věku a pohlaví - opět uloženy zpět v rakvi za přítomnosti kněze Tomáše Petráčka, který předsedal církevnímu pohřbu. Jednalo se o těla nebo části těl dovezených na důbčický hřbitov z Anatomického a Patologického ústavu a z některých nemocnic.

Zpráva příslušníka StB je velice obšírná a uvádí veškeré vyčerpávající informace ohledně způsobu a techniky pohřbívání, podrobně rozebírá také stav hrobů, ovšem o pohřbívání popravených a umučených vězňů je v ní jen mála zmínka (pamatujeme-li jeho popis hrobu číhoštského faráře

Antropolog a soudní lékař odnáší ostatky P. Toufara do Národního muzea. Foto NPU 14.11.2014.

K přípravě exhumace lidských ostantků mučedníka komunismu

Tomáš Kotrly

Biskupství královéhradecké připravovalo v souvislosti s průběhem beatifikačního procesu v Praze exhumaci ostatků Josefa Toufara (14. července 1902, Arnolec – 25. února 1950, Praha) zjištění potřebných kroků k exhumaci jeho ostantků od července 2014. Za jeho právní odbor se na mne dne 11. července písemně obrátil advokát Stanislav Hýský se zvláštní žádostí o možnost konzultace řádného postupu přípravy z hlediska soukromoprávních a veřejnoprávních aspektů exhumace a případné translace („přemístění“) ostantků této oběti totalitního komunistického režimu do Čihošti. Byla to pro mě velká čest a zároveň i výzva. O číhoštské akce jsem slyšel už jako dítě při častých návštěvách svých rodičů během letákových návštěv přátel v soukromí domova. Vždy jsem ji považoval za krivdu nejen vůči osobě P. Toufara, ale i celospolečensky.

Exhumace jako výzva
Také z odborného hlediska se jednalo o mimořádnou záležitost: nikdo z mých přátel v pohřebnictví neměl praktické zkušenosti s exhumací jednoho konkrétního lidského skeletu z hromadného hrobu plného opuštěných lidských ostantků téměř v centru hlavního města.

Během exhumace ostantků i v řádně pronajaté „jednohrobě“ může docházet k manipulaci s ostantky ze sousedních hrobů, přičemž provozatel pohřbití nemá povinnost najemnímu souhlasným hrobů o exhumaci předem informovat a mít k ní jejich povolení. Při exhumaci Toufarových ostantků je navíc nutné splnit nejen občanské, ale i kanonické požadavky podle Le Guide di canonizzazione dei Santi commentato alla legislazione e Guida pratica (L.E.V. 1992, str. 147-148, překlad Fr. Poláček).

Ostantky z jednotlivých úrovní hromadného hrobu musí být odkrývány velmi pomalu a postupně, archeologickou metodou pomocí jemných nástrojů. Je nezbytné je zaměřit a zdokumentovat, aby bylo zaznamenáno, kde se jednotlivá těla nacházejí. Vyjmout kosti by měl provést archeolog, jejich analýzu antropolog, aby mohl doložit k následnému „kompletování“ jednotlivých pohřbených osob, popisu a vyhodnocení. To vše si vyžádá svůj čas. Doporučil jsem oslovit archeologickou instituci, která má s takovouto činností zkušenosti. Naposledy bylo takto zkontrolováno v roce 2012 hroby Němců ubíhých Čechy nedaleko Jihlavy v roce 1945. V Praze byli vloni vyzvednuti ostantky z zrušeného karlínského vojenského a evangelického hřbitova v 19. století. Této akce se účastnil kolega Jan Havda z odboru archeologie Národního památkového ústavu – významnou odbornou pracoviště v hlavním městě Praze, který má díky tomu povědomost o obřích takového výzkumu.

V posledních letech se ve světě stále častěji setkáváme s obdobnými projekty zaměřenými na 20. století (archeologie moderní doby - archeologie modernity), při kterých jsou odkrývány pozůstatky hrobů z 1. i 2. sv. války, hrobů spojených s vyhlazením obyvatel v průběhu války i po nich. Ve většině případů se jejich účelem také archeologové, kteří postmoderními způsoby zavedených metod terénního odhalování výzkum provádějí nebo

Dokumentace situace západního konce hrobové jámy. Foto NPU 13. 11. 2014.

pří něm asistují jako odborní konzultanti. Ze sousedních zemí jsou to především Poláci, kteří z exhumací hromadných hrobů lidí popravených komunisty vytvořili tradici - začali Kатыňskými šachetami a teď pokračují v řadě měst, včetně Varšavy.

Nejprve bylo nutné komunikovat
S panem advokátem jsem se za šest dnů sešel a požádal ho, zda bych nemohl být biskupem Vokalem (jmenován členem církevní komise pro kanonickou rekonkaci Toufarových ostantků jako pozorovatel. Podruhé jsem se spolu sešli dne 28. července 2014 za přítomnosti Marína Červeného, ředitele Správy pražských hřbitovů. Shodli jsme se na tom, že o povolení k exhumaci opuštěných lidských ostantků po 64 letech od pohřbení musí rozhodnout vyhradně provozovatel veřejného pohřbití v Důbčích, tj. Rada hlavního města Prahy.

Předmýšlení hromadný hrob č. 9 (16 uložení) na hřbitově v Důbčích je součástí pietního úřadu oběti komunistického režimu a není v námu ani v užívání rodiny. Bylo nezbytné si ujasnit přibližně množství těl uložených v hromadném hrobě, v jakých letech se do něj pohřbívalo a zda se již někdy v minulosti otevřel. Doud nevíme, kolik obětí komunistického režimu v Důbčích spová. Jedná se pouze o symbolické pohřbití se popravených, lidské ostantky mnohých jmen, která jsou tam vysypana na desátek, spojující v jímých hrobech a na jiných hřbitovech nebo byly anonymně zpopelněny. Z dosud

Josefa Toufara). Ta bohužel nijak nevyvstává, jakým způsobem se pohřbívali dle, zdali byli popraveni a umučenými záněsi do hřbitovních knih a pohřbívání pod svým vlastním jménem (k částečnému rozřešení tohoto problému může být přírozená záněs v pohřbívání Josefa Toufara, který byl pohřben a do knihy zanesen pod jménem Josef Zoubek). Chybí sebedemní záněs o osobě, která pířivky k pohřbu vydávala, ani odkud byli popraveni odváženi na hřbitov - zda přímo z vězení nebo z nemocnic a patologických ústavů, či zda je na místě jednoduše vozila policie a nechala je pohřbit společně s ostatními.

Miloš Dolžal proto musel vycházet také ze svědeckých výpovědí pamětníků a konkrétních náleží v archívech. U jednoho ze tří exhumáčných stánů jsem se ho dne 10. listopadu 2014, kdy práce na hledání Toufarových ostantků vrcholily, zeptal, co by k této exhumaci, následující po jeho desetileté mrazení práci, dodal pro čtenáře Slovesného pohřebnictva: „Domnívám se, že exhumace těla umučeného kněze Josefa Toufara může být první zlatou stránkou v tomto úřadu a nápisov hrobových křídla a zneuctění, kterého se dopustili komunističtí aparátčíci na střež spolebních a politických i ideových protivníků. Může upozornit širokou veřejnost na existenci hrobů obětí komunistického režimu (nejen v Důbčích, ale i v Plzni, Horním Slavkově, Jáchymovsku apod.) a také otevřít debatu, jak postupovat dle v případě exhumace jiných obětí, badateli o tu záda jejich pozůstatky a přibývá. V případě Josefa Toufara se jedná o tělo, které se tři dny od roku 1968 o exhumaci žádá jeho rodina a číhoštská farma (podruhé to bylo v r. 1992 a vždy neúspěšně) a spojuje je i nyní její snaha katolické církve blažetit tohoto mučedníka komunismu. A navíc se za posledních dvacet let

podávalo v archívech k tomuto případu (a keřovému postupnému zabránění v důbčickém hrobě) dohledat řadu důležitých dokumentů a záznamů svědeckých pamětníků, což se řady jiných obětí komunistického režimu, zabývaných v Důbčích, dosud nemáme. Člověk stáletí po zrušení komunismu a v řadu, kde si připomíná předsedateli let od svatí Josefa Toufara, se konečně, napotí, podat pokus o exhumaci. A potvrdit-li antropologická a genetická identifikace totožnost, dojde na uložení Toufarových ostantků v místě jeho posledního pásovení, tedy v Čihošti, v místním kostele. Tak by došlo k naplnění dávno snaby nete Marie Pospíškové, dauid žijících dle Toufarových přibývajících, číhoštských farma a také k naplnění snahy samotného Josefa Toufara. Jedná se mnohá křídla komunistického režimu by tímto aktem mohla být napravena.“

Závěrem něco o křesťanské tradici

Podle staré katolické církevní tradice jsou relikvie svatých a blaženolávných předemtestem úcty a jejich hroby jsou poutními místy. Církev úctou k relikviím něco vyvíjí a cítí, podobně jako Pán, který vnímal úzkost plnou naděje v oněch stížených kravatcích, jež se dokla lemu jeho roucha. Je to konzejný novozákonní příběh a konzejně je na tom to, jak funguje nepřatný dotek. Řekla si totiž: Jestli se dotknu rruha jen jeho rruky, budu uzdravena. I dnes se smíče s výřevu dokornout lidských ostantků mučedníků! Kanonická rekonkaciace služebníka Božího je úkonem církve. Exhumace Toufarových ostantků může být naplněním této vědeckou údálosti, ale probíhá ve společnosti věřících.

ThLic. Tomáš Kotrly, Th.D.

BRATŘI HORÁKOVÉ s.r.o.
CHLADICÍ A POTRAVINÁŘSKÁ ZAŘÍZENÍ

www.horak-bros.com

Český výrobce a dodavatel chladicích zařízení nabízí SYSTÉM PRO ÚCHOVU ZEMĚLÝCH (RAKVE)

Chladicí nebo mrazicí izolovaná komora pro rakve v 1 / 2 / 3 patrech nad sebou:

- regalový systém a manipulační vozík pro rakve na podnosech s kolečky
- vozíkový systém, rakve jsou uloženy přímo na vozíku v komoře
- regalový systém a zdvihací vozík s válečkovými tratěmi pro rakve na podnosech

Opláštění komory bíle lakovaným pozinkovaným plechem nebo z korozivzdorné oceli. Chladicí zařízení blokova kompaktní jednotka (strop/stěna) nebo splítvě uspořádání.

<p>Sídlo firmy: Mělnická 150, 277 06 Lužec nad Vltavou Tel.: +420 315 619 102, 3 Fax: +420 315 619 999 E-mail: prodej@horak-bros.com</p>	<p>Obchodně technické oddělení: Světlá 59, 150 01 Praha 5 Tel.: +420 257 314 759 Fax: +420 257 314 758 E-mail: oto@horak-bros.com</p>	<p>Definíční společnost HORÁK AXETT s.r.o. Partázká cesta 3, 974 01 Banská Bystrica Tel.: +421 48 411 26 79 Fax: +421 48 414 51 28 E-mail: horakaxett@stolnino.sk</p>
---	--	--

Čestný hrob P. Josefa Toufara tři dny před započatím exhumáčného prací archeologů, 31. 10. 2014. Foto Tomáš Kotrly, na snímku jeho žena Alžběta

příkladu: „Jako historik by mohl věřit, že za úderu obětem končící těžkým poškozením na těle P. Toufara byl rozsudkem dne 23. 11. 1998 odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání dvou let jistý Ladislav Mácha, aniž by tehdy soud exhumaci narídl.“ Uplněním promlčky dříve neznané podle trestního nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody činí nejméně deset let, pokud z důvodů neslučitelnosti se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby, a které byly spáchány veřejnými činěmi dne 25. února 1948 do 29. prosince 1989, u nichž horní hranice trestní sazby

Výber z obsahu

SLOVAK FUNERAL 2014

Prinášame stručný prehľad z Medzinárodnej výstavy na treňčianskom výstavisku. Firmy, ktoré sa zúčastnili predstavujeme v krátkom špeciáli.
str. 4 - 8

Rozhovor s výkonným riaditeľom EFFS

Európska federácia pohrebných služieb nechýbala ani na Prvej konferencii štátov V4 pod názvom „Právo na ľudskú dôstojnosť,“ ktorá sa konala v Trenčíne.
str. 10 - 11

Pohrebné služby v Poľsku

Ako sú na tom pohrebné služby u našich susedov prezradil Marek Cichewicz, viceprezident FIAT-IFTA a viceprezident Poľského združenia pohrebniectva.
str. 18 - 19

Súťaž vo výkope hrobu medzi štátmi V4

Ojedinelá súťaž priniesla prvenstvo slovenským reprezentantom. Hrobári bratislavského pohrebniectva dokázali za 95 minút ručne vykopať 2,56m³ zeminu.
str. 22 - 23

Exhumácia ľudských ostatkov

V ČR prebehla exhumácia ostatkov kňaza Josefa Toufara, ktorý bol označený ako mučedník komunizmu. Reportáž z tejto náročnej akcie priniesol Tomáš Kotrlý.
str. 26 - 29

Letka Ministerstva vnútra

Zabezpečujú prepravu ústavných činiteľov, ale aj prepravu niektorých našich občanov, zosnulých v zahraničí. Ako to v praxi funguje sa dozviete v aktuálnej reportáži.
str. 34 - 35

Krypta v Ostrihome

Jeden z najvýznamnejších kardinálov a arcibiskupov Maďarska sa narodil v Skalici. Jeho ostatky majú dodnes čestné miesto v ostrihomskej Katedrále.
str. 42 - 43